יום **ג'**, **י"ב** ב**תמוז** תשס"א (**3** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ב ב<u>תמוז</u>**, יום פטירתו של **ר' יעקב בן אשר**, "**בעל הטורים**" (1269-1343). מחכמי אשכנז שעברו לספרד, ומגדולי הפוסקים והמחברים. היה בנו של **הרא"ש** (ר' רשא בן יחיאל). נולד בגרמניה, אך עקב גזרות שנגזרו על היהודים באשכנז, נדד בשנת 1303 עם אביו לטולדו שבספרד. נתפרסם ביותר בקהילות ישראל בשל חיבורו הגדול, "**ארבעה טורים**", ועל-שם ספרו הוא נקרא "**בעל הטורים**". בראותו "כי נשתבשו הסברות וגדלה המחלוקת ורבו הדעות, ולא נשארה הלכה פסוקה שאין בה דעות שונות", החליט לחבר חיבור שיקיף את כל ההלכות, הדינים והמנהגים הנוגעים לאדם ולציבור בישראל. את חיבורו זה הוא חילק ל-4 חלקים ("טורים"):
א. "**אורח חיים**" – בענייני הנהגת סדר היום של היהודי: ברכות, תפילה, שבת, מועדים וכו'
ב. "**יורה דעה**" – בענייני איסור והיתר, החל בהלכות שחיטה וטרפות, וסיים בדיני ריבית,

עבודה זרה ואבלות;
ג. "**אבן העזר**" – בענייני משפחה ואישות;
ד. "**חושן משפט**" – בדיני ממונות ובדברים שבין אדם לחברו.
סידורו של הספר, סגנונו הפשוט, ותוכנו העשיר – עשוהו לספר יסוד בהלכה, וכל(!) חכמי ישראל וגדולי הדורות סמכו ידיהם עליו והכירו בסמכותו. רבים מהם חיברו עליו פירושים וביניהם ר' יוסף קארו ("בית יוסף") ור' משה איסרליש (רמ"א).
כמו-כן, חיבר ר' יעקב פירוש מקיף על התורה ובו אסף את הפירושים שנכתבו על דרך הפשט, על-ידי הגדולים בפרשני התורה שלפניו: ר' סעדיה גאון, ר' אברהם אבן עזרא, רש"י ועוד. בתחילת כל פרשה, הוסיף ר' יעקב "מעט פרפראות וגימטריאות וטעמי המסורות, להמשיך הלב", ברם דווקא פרפראות אלו זכו להתפרסם בשם פירוש "בעל הטורים", בעוד עיקר הספר לא זכה לתפוצה רבה.
כדוגמא לכך, על הפסוק המסיים את פסוקי ברכת הכהנים, "**ישא ה' את פניו אליך וישם לך שלום**", הוא כותב: "**שלום**" בגימטריא "**עשו**" (כינוי לשאינו יהודי) ובא הכתוב לרמז: הַוה מקדים שלום לכל אדם, ודרוש אפילו בשלום נכרי.
כיוצא בכך, שנינו במסכת ברכות [דף י"ז.]: אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי, שלא הקדימו אדם שלום מעולם, ואפילו נכרי בשוק. [אנציקלופדיה לבית ישראל/ פרפראות לתורה]

§§§

<u>לקראת שבעה-עשר בתמוז (**יום א' הקרוב**):</u>

בשביעי בסיון, לאחר מתן תורה, חזר משה ועלה להר סיני ללמוד מפי הגבורה כללותיה ופרטותיה ודקדוקיה של תורה ולקבל את לוחות העדות. כשעלה משה למרום, אמר להם לישראל: "לסוף 40 יום, בתחילת 6 שעות (חצות היום), אני בא ומביא לכם את התורה." הם סבורים שאותו יום שעלה בו – מן המניין הוא, והוא אמר להם 40 יום שלמים. יום – ולילה עמו. ויום עלייתו – אין לילה עמו. שהרי בשביעי בסיוון עלה, נמצא יום הארבעים – בשבעה-עשר בתמוז היה. בשש-עשר בא שטן ועירבב את העולם והראה דמות חשך ואפלה, דמות ענן וערפל וערבוביא – לומר, וודאי מת משה, שהרי באו כבר 'שש שעות' ולא בא. אמר להם השטן: משה רבכם, היכן הוא? אמרו לו: עלה למרום.
יום נעים, עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

יום **ג'**, **י"ב** ב**תמוז** תשס"א (**3** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אמר להם: באו שש! – ולא השגיחו עליו (לא שמו לב לדבריו). מת! – ולא השגיחו עליו.
הראה להם דמות מיטתו. {ההמשך יבוא} [ספר התודעה]

יום נעים, עם ציפיה לישועה!